

Putin-Netanyahu-Trump

written by Sebastià Sardiné | 13 de març de 2026

H

i ha un aforisme legal, universal, que diu “qui és causa de la causa, és causa del mal causat”.

Guerra defensiva. És aquella a la que un estat hi té dret, quan, sense prèvia provocació, es veu atacat per un tercer. Guerra preventiva, és pura hipòtesi esbojarrada i imprudent que un govern fa servir, per atacar a altri, per interessos ocults, bàsicament econòmics o geoestratègics, tercer estat en el qual viu gent civil que res ha fet, ni vol fer.

El que ha fet Putin amb la seva acció militar, envaint i destruint part d'Ucraïna, és una acció antijurídica, contra el Dret de Gens, que afecta en greu manera a la població civil i als soldats d'ambdues bandes, que res fan, per pors, contra qui els obliga a guerregar. El dia en què els comandaments estiguin a primeria ratlla de foc, jugant-se la vida. El dia que els soldats i policies desobeeixin ordres que van en contra d'integritat personal del poble i llurs propietats o residències, llavors, tot canviarà.

Cert és que una facció violenta-terrorista palestina va atacar persones israelites, tan cert com que s'havien ocupat territoris palestins, però, el que ha fet Netanyahu destruint Gaza, és, un genocidi desproporcionat. L'ambició: ampliar llur territori més enllà dels cedit als sionistes post 2a G.M. Ho han fet violentament, aniquilant gent, desplaçant-la, exiliant-la, destruint llurs propietats per a reconstruir-hi ciutats de luxe, per a pudents.

El que ha fet Trump, extralimitant-se altra volta amb injusta extraterritorialitat tantes vegades exercida impunement arreu del Món, ara amb Israel atacant Iran, és castigar al poble, matant infants amb ginyes d'IA. Vergonyós. Sempre ataca els

Estats Units llocs on hi ha petroli o altres negocis a fer, a part de lucrar-se amb la venda d'armes, lliures d'aranzels?

En tots els casos, qui hi perd és el poble pla, pagant amb la vida, amb la destrucció d'habitatges, o creant inflació global, que paguem nosaltres, farts de com els governs gestionen la cosa pública. Cal respondre amb primaveres i aixecaments socials, per a foragitar-los a tots d'una punyetera vegada, vist que el que volem és pau i seguretat, i un control eficaç del cost de la vida, que és prou feixuga perquè, ara, aquests tres personatges a judicar, ens facin anar impunement de corcoll a tots.

Ja n'hi ha prou d'interessos de partit, d'interessos i secrets d'estat que callen, mentre ens fan callar.

Ells són la "Causa de la causa", per tant, són ells els que han de pagar, "els danys causats", i no pas nosaltres. En el nostre nom, el nostre govern, a més del "no a la guerra", ha de complementar aquest repetit axioma amb mesures d'estat, que ens salvaguardin d'augment de preus, d'inflació, que tant beneficien als intermediaris. Les benzineres eren plenes de carburants ja comprats i pagats. Tot i això, automàticament, especulant, apugen els preus al sector primari, pescadors i pagesos, i als consumidors finals. Les nostres centrals de tota mena, han continuat produint energia sense cap problema, així i tot, el govern permet que ens apugin els costos de consum. La fruita de la temporada passada i actual, ja està collida, però la paguem més cara, com les verdures i resta del cistell de la compra. El govern, sent hivern, permet fet l'agost a l'intermediari.

No som els consumidors, els que hem de pagar "els danys causats", sinó els qui els causen, en aquest cas, els governs dels tres estats denunciats, incomplidors de tractats internacionals que ningú persegueix, menys encara per a castigar-los personalment. «Qui calla atorga», diu el refrany. D'això se'n valen aquests egòlatres, però no, el cert és que

«qui calla, no diu res».

Cal què, Espanya, la del “no a la guerra” complementi la seva activitat, compensant els danys causats, amb la balança comercial amb Rússia, Israel, EUA. Si exportem a aquests països “X” milions de dòlars, i n’importem molt més, cerqui’s l’augment inflacionari, cerquis el tant per cent d’augment de preus patit per la gent, i descomptin-lo dels resultats de la Balança de Pagaments, si no, el que farem el poble, és comprar el producte, i negar-nos a pagar el tant per cent d’augment que les guerres comporten.

Són aquests estats denunciats els que han fet apujar els carburants. Que els paguin. Són ells els que destrueixen edificis, llevant la vida a gent, infants, escoles, hospitals. Maten impunement, sense pagar-ne cap preu. Que indemnitzin ells els danys causats, i no nosaltres. Els intermediaris venedors, oligarques en molts casos, ja es posaran d’acord amb l’estat per compensar-se. Que no es preocupi l’estat, els consumidors, alhora com a votants, ja ens organitzarem.

Mentrestant, NO VOLEM PAGAR CAP GUERRA, ni alimentar-la. Treva i Pau, és el que convé sempre. Soldats a casa. Que es matin els que comanden la guerra.

Que aprovi la comunitat internacional, regles de joc clares. Que les seves institucions siguin efectives amb poder coercitiu. L’ONU, l’OTAN... si vol existir, ha de tenir capacitat executiva i expeditiva per a fer complir les normes a qui les incompleixi. Que el Tribunal Internacional, jutgi, condemni i faci executar la sentència, contra qui, unilateralment, excedint-se en el seu poder, contravingui les normes internacionals que pretenen garantir la PAU, dins aquest desordre mundial.

No es pot exercir la GUERRA preventiva, per a imposar una PAU interessada, com volen els tres personatges actuals que ho han desorganitzat tot, fent ulls clucs la UE en crisi,

desprestigiada com està. Ara, desesperats, la UE vol enviar armes per a controlar un estret per on passa molt de petroli aliè, amb el que especulen els estats i les oligarquies, pagant alts preus el poble, cansat de fer rics a governs i intermediaris.

No, Von der Layen, no plorarem per les morts dels dirigents iranians. Plorem pel seu poble, pel nostre euro-poble, per les nacions sense estat. Plorem perquè els estats actuals no en volen altres de nacions lliures, quan la UE hauria de promocionar aquestes nacions i els seus pobles que ja pertanyen a Euroregions a les quals vostès no deixen desenvolupar lliurement. Els fem nosa. Plorem perquè les seves mesures de contenció de preus, no fan pagar l'augment a qui causa els danys, sinó que ens enganyen amb una pretesa reducció de l'IVA d'alguns productes, en lloc de rebaixar directament vostres, els estats, la UE, la factura comercial amb els estats causants dels perjudicis. Si el barril de petroli estava a 60-70 €, i ara a 100 € o més, ja sabeu el diferencial que el poble NO ha de pagar, i sí, Rússia, Israel i EUA que són "La causa de la causa". Hi estàs d'acord, Von der Layen, Macron, Sánchez-Illa-Nuñez Feijoo?

Si no teniu "agalles" per parar els peus a dictadors, per a què us volem?